

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **EOS KSI Slovensko, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: X., proti žalovanému **S. L.**, naposledy bývajúcemu v H., zastúpenému opatrovníčkou M. B., bývajúcou v M., za účasti **Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS**, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, IČO: X., zastúpeného JUDr. A. M., advokátom so sídlom v S., ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, o **zaplatenie 2 957,43 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 10 C 146/2011, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2013 sp.zn. 7 Co 203/2012 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2013 sp.zn. 7 Co 203/2012 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 19. januára 2012 č.k. 10 C 146/2011-63, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 957,43 EUR spolu s úrokmi z omeškania 6 % ročne zo sumy 302,51 eura od 21. októbra 2005 do zaplatenia, zo sumy 1 812,60 eura od 20. septembra 2005 do zaplatenia, zo sumy 229,67 eura od 20. júla 2005 a zo sumy 606 eura od 31. augusta 2005 do zaplatenia, a zaplatiť jej aj náhradu trov konania 603,82 EUR, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a ktorým vo zvyšku bola žaloba zamietnutá. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odmietnutie odvolania odôvodnil tým, že vedľajší účastník nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania, pretože nepreukázal, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a žalovaným. Zároveň uviedol, že žalovaný, ktorý sám odvolanie nepodal, prostredníctvom svojej opatrovníčky neudelil súhlas vedľajšiemu účastníkovi na podanie odvolania, keďže opatrovníčka na výzvu súdu, či s odvolaním súhlasí, nereagovala, hoci vo výzve bolo

uvedené, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, odvolací súd bude vychádzať zo záveru, že neudelila súhlas vedľajšiemu účastníkovi na podanie odvolania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazoval na to, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. je možné individuálne vyhodnotiť, či úkon vedľajšieho účastníka odporuje záujmom hlavného účastníka a je potrebné jeho úkony posudzovať „po zvážení všetkých okolností“. Rovnako nie je možné za nesúhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka považovať skutočnosť, že sa účastník v súdom určenej lehote nevyjadrí, že s odvolaním súhlasí.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd tento mimoriadny opravný prostriedok vedľajšieho účastníka zamietol.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou na jeho podanie, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a 239.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd – ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom – z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. dovolateľ tvrdil, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou, ak záver odvolacieho súdu o tejto otázke nie je správny.

Pretože v zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, môže dôjsť postupom súdu k odňatiu možnosti konať pred súdom aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník má v rozsahu legitimácie účastníka tiež právo podať odvolanie alebo dovolanie, a to buď vedľa účastníka, ktorého podporuje, alebo sám. Pokiaľ sa jeho úkony dostanú do rozporu s úkonmi účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. V prípadoch, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník bez ďalšieho (t.j. bez ohľadu na postoj účastníka, na strane ktorého vystupuje) podať odvolanie (§ 201 veta druhá O.s.p.).

V preskúmvanej veci odvolací súd správne konštatoval, že nejde o prípad (resp. že nebolo preukázané), keď z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi vedľajším účastníkom a žalovaným. Nesprávny bol však jeho právny záver o neudelení súhlasu žalovaného s odvolaním vedľajšieho účastníka. Tento záver vyvodil zo skutočnosti, že opatrovníčka žalovaného na výzvu, aby písomne v lehote 10 dní odvolaciemu súdu výslovne oznámila, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka s tým, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, odvolací súd bude vychádzať zo záveru, že takýto súhlas udelený nebol, nereagovala. Z toho, že opatrovníčka žalovaného na výzvu súdu nereagovala, nebolo však možné vyvodiť nesúhlas žalovaného s odvolaním vedľajšieho účastníka. Použitie ustanovenia § 101 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom

návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky, v predmetnej veci neprichádzalo do úvahy. Výzva adresovaná účastníkovi konania sa totiž netýkala „postupu a vedenia konania“, preto sa nemohol uplatniť predpoklad podľa uvedeného ustanovenia.

Nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania odvolací súd odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom. Konanie pred odvolacím súdom tak bolo postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 237 písm. f) O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. novembra 2013

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová